

החלטה

1. קבוצת הפועל ת"א, ונושאי המשרה, יו"ר הקבוצה מר רמי כהן וחבר ההנהלה מר ידידיה רפפורט, מואשמים, על בסיס תלונת הרשות לביקורת תקציבים (להלן: "הרשות") באלה:
 2. הקבוצה חתמה עם השחקן דיזיון תומפסון (להלן: "השחקן") בתאריכים שונים, על שני הסכמים שונים לעונת המשחקים 2014/15, והציגה בפני הרשות רק את ההסכם השני המאוחר, שתנאיו שונים (פחות טובים) מן ההסכם הראשון, כדלקמן:
 - 2.1. ההסכם הראשון – נחתם ביום 15.2.2015 ותנאיו המסחריים:
 - 2.1.1. השחקן יקבל שכר נטו של 60,000 דולר אמריקאי לעונה.
 - 2.1.2. אם הקבוצה תעלה לפיינל פור, השחקן יקבל מענק עליה נטו של 10,000 דולר אמריקאי.
 - 2.1.3. אם הקבוצה תזכה באליפות השחקן יקבל מענק נטו של 25,000 דולר אמריקאי.
 - 2.1.4. 2 כרטיסי טיסה לארה"ב.
 - 2.1.5. ביטוח רפואי מלא.
 - 2.1.6. דירת 3 חדרים מרוהטת.
 - 2.1.7. רכב שכור.
 3. ההסכם השני – נחתם ביום 5.3.2015 ותנאיו המסחריים:
 - 3.1. השחקן יקבל שכר ברוטו של 206,000 ₪ (50,000 דולר אמריקאי).
 - 3.2. אם הקבוצה תעלה לפיינל פור, השחקן יקבל מענק עליה ברוטו של 41,200 ₪ (10,000 דולר אמריקאי).
 - 3.3. אם הקבוצה תזכה באליפות השחקן יקבל מענק ברוטו של 103,000 ₪ (25,000 דולר אמריקאי).
 - 3.4. ביטוח רפואי מלא.
 - 3.5. דירת 3 חדרים מרוהטת.
 - 3.6. רכב שכור.

4. הקבוצה העבירה אישור יתרה מטעם השחקן לפיו אין לקבוצה חובות שכר כלפי השחקן לעונת 2014/15.

בדיעבד התברר כי האישור נחתם על ידי סוכנו של השחקן ולא על ידי השחקן עצמו, וכי במועד מתן האישור לא הוסדרו סופית התשלומים לשחקן הואיל והתשלומים שהועברו עוכבו זמן רב על ידי הסוכן.

5. לאור העובדות המצוינות לעיל טוענת המאשימה כי הקבוצה הפרה הסעיפים הבאים של תקנון ביקורת תקציבים:

5.1. סעיף 5(ז) אשר לשונו – **"ההסכם שאושר ע"י הרשות יהיה ההסכם היחידי המחייב בין הצדדים. כל הסכם אחר יהיה בטל ומבוטל, חסר תוקף ונפקות ולא ינהגו על פיו, הכל בכפוף לאמור בסעיף 3 לעיל"**.

5.2. סעיף 8 (ב) (4) אשר לשונו – **"אסור לקבוצה להתחייב ו/או לשלם לשחקן או מאמן, תשלומי נטו"**.

5.3. סעיף 5 (י) – **"קבוצה ושחקן או קבוצה ומאמן, מתחייבים לחתום על מסמך אישור יתרה לתום העונה וזאת לא יאוחר מ – 45 יום מתום עונה...."**.

6. לפיכך הנאשמים מועמדים לדין על פי סעיף 14 לתקנון הרשות הקובע, בין היתר, כי הפרת הוראות התקנון, תהווה עבירה משמעתית.

7.

7.1. הנאשמים, בטיעוניהם לפנינו, מאשרים כי אכן הקבוצה חתמה עם השחקן על שני ההסכמים הללו וכן מאשרים כי רק ההסכם השני, ההסכם האחיד לפי התקנון, הוגש לאישור ואושר ע"י הרשות.

7.2. הנאשמים גם מאשרים כי הקבוצה מילאה במלואן את הוראות שני ההסכמים.

7.3. לעניין הפער של \$ 10,000 שבין שני ההסכמים, טוענים הנאשמים כי סכום זה שולם בפועל ע"י הקבוצה, מיד עם חתימת ההסכם הראשון ולפיכך לא היה כל צורך לציין בהסכם השני, המתייחס לתשלומים עתידיים בלבד.

7.4. לעניין ציון סכומי נטו בהסכם הראשון לעומת ציון סכומי נטו ברוטו בהסכם השני, הקבוצה טוענת כי הסכומים מבטאים התשלומים בפועל וכי לגבי שחקן זר אין כל נפקות לעניין זה באשר אין מס הכנסה על הסכומים הללו.

7.5. לאור זאת, טוענת הקבוצה כי ההסכם השני מכיל למעשה את הוראות ההסכם הראשון ולפיכך לא היה כל צורך בהצגת שני ההסכמים ודי היה בהצגת השני שבהם, כאמור ההסכם האחיד לשחקנים זרים, בו גם סעיף (d) 9 הקובע כי הסכם זה, לאחר קבלת אישור הרשות, הינו ההסכם היחיד המחייב הצדדים וכי כל הסכם אחר בין הצדדים שלא אושר ע"י הרשות איננו תקף והינו בטל ומבוטל.

7.6. עוד טוענת הקבוצה כי הנוהל לחתום על שני הסכמים, האחר בנוסח פרטני, הנחתם בסמוך לאחר בדיקתו הרפואית של השחקן והשני בנוסח האחיד, הנחתם ומוגש לאישור הרשות, לשם אישור השחקן כרשום בשורות הקבוצה, הוא נוהל מקובל ונהוג בענף, כי הוראות סעיף (d) 9 הנ"ל מכירות באפשרות כי נחתמו הסכמים אחרים – אך עם זאת נקבע כי אין להסכמים אחרים אלה כל תוקף מחייב.

8. לפיכך טוענת הקבוצה כי פעלה כראוי כאשר לא הגישה לאישור גם ההסכם הראשון.

9. לעניין האישום המתייחס לכך כי חתימת השחקן במסמך אישור יתרה לתום העונה איננה חתימתו כטוענת הקבוצה כי זה המסמך אשר קיבלה וכי לא הייתה לה כל סיבה לחשוב או לחשוד כי אין הוא חתום ע"י השחקן וכי מכל מקום אין לשחקן כל תביעה כלפיה – ובשל כך לא עברה כל עבירה.

10. עוד טוענים הנאשמים כי היה והקבוצה תורשע בדין אין כל מקום להרשיע את נושאי המשרה באופן אישי באשר הם פעלו בתום לב וללא כוונת זדון.

11. המאשימה חוזרת על הטענות שבכתב האישום, מציינת כי בפועל היו שני הסכמים, כאשר ההסכם שאושר, סכומו היה קטן יותר מאשר ההסכם הראשון גם בשל העדר הציון כי שולם לשחקן סך \$10,000 נטו לפני הגשת ההסכם האחיד לאישור, וכן כי בהסכם שאושר לא מצוין כלל חובת הקבוצה לספק לשחקן שני כרטיסי טיסה וכן כי סכומי הברוטו המצויינים בו אינם תואמים את סכומי הנטו, אשר לטענת הקבוצה שולמו ע"י השחקן.

לטענת המאשימה העובדה כי נחתמו שני הסכמים אשר הקבוצה מודה שמילאה אחרי כל תנאי ההסכם וכאשר הוראות שני ההסכמים, בוודאי לעניין הסכומים הנקובים בהם, אינן זהות – די בכך כדי להרשיע הנאשמים בעברות המיוחסות להם.

לעניין טענתה כי לא השחקן חתום על מסמך אישור יתרה לתום העונה על נקלה ניתן להבחין בכך, אם משווים את חתימת השחקן על גבי ההסכם האחיד לחתימתו על מסמך זה.

לעניין האישום האישי כלפי נושאי המשרה – טוענת המאשימה כי הם החתומים על המסמכים וכי מכל מקום לא הגיוני, לאור תפקידם בקבוצה, שלא ידעו דבר קיום שני ההסכמים וכי לא

ידעו שרק אחד מהם הוגש לאישור – ולפיכך יש להרשיעם גם באופן אישי.

12. לעניין העונשים, ככל שיוחלט להרשיע מי מהנאשמים, מבקשת המאשימה כי נגזור על הקבוצה קנס כספי שלא יפחת מ- 80,000 ₪ וקנס על תנאי בסכום דומה, זאת גם בהתבסס על תקדים העונש שהוטל על קבוצת מכבי חיפה ביום 28.2.13 (אישור עסקת טיעון) וכי נגזור על כל אחד מנושאי המשרה קנס כספי שלא יפחת מ- 4,000 ₪ וכן עונש על הרחקה מכל פעילות לשנה אחת וזאת על תנאי לשנתיים.

13. הנאשמים טוענים, היה ומי מהם יורשע בדין, יש להסתפק בהרשעה ולא לגזור עונש נוסף וזאת לאור העובדה כי אי הגשת ההסכם לאישור הרשות נבעה מתקלה ולא בשל מעשה מכוון – מה עוד כי הפער בין הסכומים שבשני ההסכמים קטן יחסית, מקסימום כ- \$20,000, המהווה פחות מ- 1% מתקציבה הכולל של הקבוצה.

הכרעת הדין

הקבוצה הודתה כי חתמה על שני ההסכמים וכן הודתה כי רק ההסכם האחיד הוגש לאישור הרשות לביקורת תקציבים ואושר על ידה.

כן טענה הקבוצה כי מילאה במלואה אחר הוראות שני ההסכמים הנ"ל.

המעין בהסכמים יבחין על נקלה בשוני בהתחייבויות שונות בשני הסכמים, כאשר רק אחד מהם אושר כדין – בכך הפרה הקבוצה את הוראות סעיף 5(ז) לתקנון ביקורת תקציבים (התקנון).

אין אנו מקבלים את הסברי הקבוצה בעניין. גם אם קיים נוהג כי חותמים עם שחקן על הסכם מקדמי, בעודו בחו"ל, ובהמשך מחתימים אותו על נוסח החוזה במתכונת שנקבעה ע"י הרשות לבקרת תקציבים, הרי שכל תנאי ההסכם המקדמי צריכים להיכלל בהסכם המאוחר יותר המוגש לרשות לבקרת תקציבים, וכל התשלומים ששולמו לשחקן על פי ההסכם המקדמי, גם אם שולמו עוד טרם חתימת ההסכם המאוחר, חייבים להיות מצוינים בו. איננו מקבלים את טענת הקבוצה כי קיים חוזה אחד בלבד לאור הוראת ההסכם המאוחר המציינת כי רק לו יהיה תוקף בין הצדדים. הוכח כי בפועל הקבוצה נהגה לפי החוזה המקדמי כהסכם תקף ומחייב ושילמה לשחקן סך של \$10,000 הנקוב בו, סכום שאינו מופיע בהסכם המאוחר יותר. הסכום של \$10,000 גם אם שולם טרם חתימת ההסכם המאוחר, מהווה חלק מתקציב הקבוצה לעונת המשחקים וחייב גילוי בפני הרשות לבקרת תקציבים. לכן, כפי שציינו לעיל, מצאנו בכי הקבוצה הפרה את הוראות סעיף 5(ז) לתקנון ביקורת התקציבים.

אשר לאישום בדבר הפרת סעיף 8 (ב) (4) האוסר על קבוצה להתחייב ו/או לשלם לשחקן או מאמן, תשלומי נטו, הרי שהסכם המקדמי נוקב בתשלומי נטו דולריים ואילו ההסכם המאוחר שהוגש לרשות לבקרת תקציבים נוקט בתשלומי ברוטו שקליים. איננו מקבלים את טענת הקבוצה כאילו כאשר מדובר

בשחקן זר, אין הבדל בין שכר הברוטו לשכר הנטו. גם אם קיים פטור ממס הכנסה, הרי שיש למעביד עלויות נוספות היוצרות הפרש בין שכר הברוטו לשכר הנטו. הקבוצה טענה בפנינו כי בפועל (זולת הסך של \$ 10,000 נשוא ההסכם המקדמי בו עסקנו) כל התשלומים ששולמו לשחקן עמדו בתקרת הברוטו המופיעה בהסכם המאוחר. הואיל והרשות לבקרת תקציבים לא בדקה, או מכל מקום לא הביאה בפנינו פרטים להראות כי יתר התשלומים לשחקן, שולמו אף הם לפי ההסכם המקדמי וחרגו מסכומי הברוטו הנקובים בהסכם, הרי שלעניין זה קיים ספק העומד לזכות הקבוצה. ההסכם המקדמי אמנם נוקב בשכר נטו, בניגוד לתקנון, אך אם כטענת הקבוצה הסכומים שצוינו בהסכם המקדמי תורגמו בהסכם המאוחר יותר לשקלים תוך גילום הסכומים לשכר הברוטו שצוין בהסכם המאוחר, ושולמו בפועל ללא חריגה משכר הברוטו הנקוב בהסכם שהוגש, ספק אם יש מקום להרשעתה. בהיעדר ראיות לסתור מצד הרשות לביקורת תקציבים, אנו **מזכים** את הקבוצה מהפרה של סעיף סעיף 8 (ב) (4) לתקנון.

באשר לטענת המאשימה כי לא השחקן חתום על מסמך אישור יתרה לתום העונה – אנו מקבלים את גרסת הנאשמים כי לא ידעו זאת והאמינו כי הטופס שהעבירו לחתימת השחקן וחזר לידיהם חתום, אכן נחתם על ידיו ולא היה להם מקום לחשד בעניין, מה גם שבפועל לשחקן אין כל תביעה כלפי הקבוצה. לפיכך אנו **מזכים** הנאשמים מן האישום המיוחס בעניין זה.

לעניין האישום כלפי נושאי המשרה. מדיניות בית הדין למשמעת היא שכאשר מועלות טענות כנגד קבוצה בתחום יושר המידות, כגון טענות לעניין זיוף גילו של שחקן או שיתוף שחקן תחת כרטיס השחקן של שחקן אחר וכיוצ"ב, הרי אין לאפשר לאחראים להסתתר תחת הכסות "התאגידית" של הקבוצה אלא יש להעניש ובחומרה לא רק את הקבוצה, אלא גם את בעל התפקיד שביצע את המרמה בשמה. במקרה שבפנינו לא הראתה המאשימה מי משני הנאשמים (או שניהם) אחראי לדיווח לרשות לביקורת תקציבים, תוך הסתרת ההסכם המקדמי והתשלום שבוצע לפיו וכי הדבר נעשה בכוונת מרמה. המאשימה יצאה כנראה מתוך הנחה כי אין צורך להוכיח פעולה או כוונה אישית של מנהל או בעל תפקיד לצורך הרשעה, אלא די בעצם כהונתו כמנהל ו/או בעל תפקיד בקבוצה על מנת להטיל עליו אחריות אישית לעבירה בה הורשעה הקבוצה. בחקיקת המדינה קיימים חוקים רבים המטילים אחריות אישית על מנהלים או בעלי תפקידים לעבירות שביצע התאגיד בו הם מכהנים, אלא אם יוכיחו כי לא ידעו על העבירה ונקטו בכל הצעדים למניעת העבירה. הוראה כזו אינה נמצאת בתקנון הרשות לביקורת תקציבים וראוי אולי היה שתיכלל. התקנון אמנם מאפשר הרשעה והטלת עונשים גם על פרט ולא רק על קבוצה, אך באפשרות להרשעת פרט הכוונה כנראה לעבירות אישיות של הפרט (כגון שחקן או מאמן) ולא להטלת אחריות שילוחית בלבד לעבירות הקבוצה ללא שתוכח האחריות האישית. איננו נזקקים להכרעה בשאלה תקנונית זו, שכן בנסיבות המקרה שבפנינו, קיים ספק לגבי כוונת הנאשמים ידידיה

רפפורט ורמי כהן. הם מסבירים כי המחדלים נושאי כתב אישום זה ככל שמהווים עבירה מצד הקבוצה מקורם מפרשנות שגויה של הוראת התקנון או מהתרשלות ולא ממעשה מכוון שייעודו להסתיר פרטים מן הרשות. במכלול הנסיבות הנ"ל החלטנו **לזכות** נאשמים אלה מן האישומים המיוחסים להם. משהבהרנו בהחלטה זו את הפרשנות הנכונה של תקנון ביקורת התקציבים, טענה בדבר אי הבנה של הוראות התקנון לא תישמע בעתיד. לעניין אחריות מנהלי ובעלי תפקידים לעבירות הקבוצה על הוראות הרשות לביקורת תקציבים, אנו מציעים לשקול הוספת הוראה ברורה בתקנון.

גזר דין

משהגענו למסקנה כי העברות בהן הרשענו הקבוצה – מקורן בפרשנות שגויה של התקנון ו/או בהתרשלות, נוכח טובת ההנאה המזערית שצמחה לקבוצה מביצוע העבירה ולאור העובדה כי הקבוצה הודיעה לרשות כי החליטה, לאור הליקויים שהתגלו, על מינוי מנהל מקצועי בשכר לעונת 2016/17 אנו גוזרים על הקבוצה קנס כספי בסך 75,000 ₪ מתוכם סך של 25,000 ₪ בפועל וסך של 50,000 ₪ על תנאי והתנאי הוא כי הקבוצה לא תעבור עברה על הוראות התקנון לביקורת תקציבים שעניין תשלום לשחקנים, מאמנים או לכל צד שלישי אחר, משך שלוש שנים מהיום.

ניתן היום 31.7.2016

צבי רויזן, עו"ד
דיין

אלי לוי, עו"ד
דיין